

1) Første behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til skolestyrelseslov.

Af Halvgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 2/3 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget er der tale om en genfremsættelse. Da forslaget tidligere blev fremsat, blev det kaldt forslag til skolelov. Det var til behandling her i tinget den 7. marts 1975, hvorefter det blev henvist til udvalgsbehandling, og mere skete der så ikke dengang.

Det er et meget prætentivt forslag. Efter sit indhold skal loven gælde for alle offentlige skoler fra 1. til 12. undervisningsår, herunder også studenterkurser og HF-kurser. Alle disse skoler skal gøres til en slags selvejende institutioner, som styres af et skolenævn valgt af forældrene og finansieres direkte af staten efter regler, som fastsættes på finansloven.

Efter forslaget ophæves både folkeskoleloven og skolestyrelsesloven.

Lovforslaget tager imidlertid ikke stilling til, hvorledes folkeskolen skal løsgøres fra sit kommunale tilhørsforhold, og heller ikke til, hvad folkeskolens undervisning skal omfatte, eller hvorledes undervisningen skal tilrettelægges. Den eneste paragraf i lovforslaget, der vedrører undervisningens indhold – og det er endda kun forudsætningsvis – er § 20.

Lovforslaget tager heller ikke stilling til, hvorledes de enkelte skolers distrikter skal afgrænses over for hinanden, eller hvem der skal træffe afgørelse om oprettelse af nye skoler eller nedlæggelse af bestående. Af de styrende organer omtales kun skolenævnet, og lovforslaget indeholder ret udførlige regler om valgproceduren og afstemningsproceduren, som skal bygge på et særligt pointsystem, som ikke forekommer at være særlig håndterligt.

Lovforslaget som helhed må derfor nok anses for noget ufuldstændigt. Det vil næppe kunne erstatte de love, som foreslås ophævet, og det må derfor nok betegnes som uegnet til at danne grundlag for en drøftelse af lovgiv-

ningen om folkeskolens pædagogiske og styrelsesmæssige forhold.

Men jeg vil da gerne til slut tilføje, at i en tid, hvor man for alvor er begyndt at afbureaukratisere og regelsanere, må man også tage et forslag som dette alvorligt, i hvert fald tage det som en provokation, som kan tvinge os til at tænke nyt og i mere enkle baner, og i den henseende vil jeg da gerne takke fremskridtspartiet for oplægget.

Lissa Mathiasen (S):

Når man læser dette lovforslag, melder tanken sig, om fremskridtspartiet er gået i gang med forårshovedrengøringen og man nu er nået til de inderste kroge i skufferne i og med, at dette forslag nu er fundet frem igen. Sidste gang vi så det, var i 1975.

Den gamle sætning om, at jo længere man gemmer en ting, jo bedre bliver den, gælder ikke ligefrem i denne sag. Vores holdning i 1975 var en klar afvisning, og denne holdning er uændret.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg finder ikke, at det foreliggende forslag fra fremskridtspartiet vedrørende en ny skolestyrelseslov er særlig relevant. Der er ingen tvingende grunde til at foretage en så vidtrækkende ændring af den eksisterende lov. Vi er meget enige i, at den enkelte skole i høj grad må være forældrestyret, men de beføjelser, de enkelte skolenævne i dag har i forhold til skolens indhold, er da i virkeligheden også ganske omfattende; så er det naturligvis op til de enkelte nævne at gøre brug af deres kompetence. Dertil kommer, at mange kommuner også har lagt et betydeligt økonomisk ansvar ud til de enkelte skolenævne.

At undervisningsministeren i henhold til forslaget skulle have indseende med hver enkelt skoles undervisning, er helt urealistisk. Og hvad med bureaukratiet? Den såkaldte nyskabelse vedrørende nævnenes stemmeafgivelse er da heller ikke på nogen måde en forenkling, tværtimod.

Vi finder således ikke dette lovforslag realistisk.

Øllgaard (V):

Venstre vil ikke kunne medvirke til at få gennemført dette lovforslag. Jeg skal ikke gennemgå alle de indvendinger, vi kunne